

Sygnatura akt VII U 1136/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Rej-Żuk

Protokolant: Joanna Pajorska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2014 r. w J.

odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 26 marca 2013 r., znak: (...)

w sprawie J. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

I. odwołanie oddala,

II. nie obciąża wnioskodawczyni kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej.

Sygn. akt VII U 1136/13

UZASADNIENIE

J. P. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.z dnia 26.03.2013 r. (znak: (...)) odmawiającej jej prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, podnosząc, że nie godzi się z oceną stanu jej zdrowia dokonaną przez organ rentowy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, wskazując, że zgodnie z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 05.03.2013 r. wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy, tym samym nie ma podstaw do zmiany stopnia jej niezdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. P., urodzona (...) posiada wykształcenie podstawowe. Pracowała jako nawijaczka zwijek kondensatorowych i monter-kaletnik. Wnioskodawczyni jest uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe.

/bezsporne/

W dniu 17.12.2012 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z pogorszeniem stanu zdrowia. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 06.02.2013 r., a następnie komisji lekarskiej ZUS z dnia 05.03.2013 r. nie uznano wnioskodawczyni za całkowicie niezdolną do pracy. U wnioskodawczyni rozpoznano przewlekłą chorobę niedokrwienna serca, stan po zawale serca, dławicę piersiową stabilną, nadciśnienie tętnicze (...), stan po urazie wielomiejscowym w tym zmiążdżeniu podudzia lewego

w 1976 r., stan amputacji podudzia lewego w 1976 r., zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, wypuklinę krążka m/kręgowego na poziomie L4/L5, L5/S1, uwypuklenie krążka na poziomie (...) obecnie bez ostrych objawów podrażnienia korzeni nerwowych, zawroty głowy w wywiadzie, niedosłuch ucha lewego, stan po artroskopii kolana prawego 2010 r., stan po operacji zespołu cieśni nadgarstków oraz wole guzkowe w obs.

W związku z orzeczeniem komisji lekarskiej decyzją z dnia 05.03.2013 r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

/dowód: wniosek z dnia 17.12.2012 r. – k.312 akt rentowych;

orzeczenie z dnia 06.02.2013 r. – k.314 akt rentowych;

orzeczenie z dnia 05.03.2013 r. – k.317 akt rentowych;

opinia z dnia 05.03.2013 r. – k.140v akt orzecznicych;

decyzja z dnia 05.03.2013 r. – k.318 akt rentowych/

Biegły sądowy ortopeda rozpoznał u wnioskodawczyni stan po urazowej amputacji lewego podudzia, niestabilność przednią prawego stanu kolanowego, chorobę niedokrwienną serca, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z dyskopatią na poziomie (...), niedosłuch lewostronny, zawroty głowy w wywiadzie, stan po złamaniu obojczyka prawego oraz stan po obustronnej operacji cieśni kanału nadgarstka. Wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

/dowód: opinia z dnia 03.08.2013 r. – k.11-13/

Biegły sądowy kardiolog rozpoznał u wnioskodawczyni chorobę wieńcową 3-naczyniową, stan po koronaroplastyce gałęzi marginalnej oraz prawej tętnicy wieńcowej w 2012 r., stan po zawale serca w 2003 r., nadciśnienie tętnicze, stan po amputacji podudzia lewego oraz zmiany zwyrodnieniowe wielostawowe. Wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

/dowód: opinia z dnia 20.01.2014 r. – k.31/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie mogło zostać uwzględnione.

Zgodnie z art.57 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w art.57 pkt.3 cytowanej ustawy.

Pojęcie niezdolności do pracy definiuje natomiast art.12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zgodnie z tym przepisem, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Stosownie do przepisu art.107 ww. ustawy prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Ponieważ zmiana stopnia stwierdzanej u wnioskodawczynie niezdolności do pracy uzależniona była od oceny stanu jej zdrowia w kontekście stopnia zachowanej zdolności do pracy, w toku postępowania sądowego niezbędne stało się przebadanie wnioskodawczynie przez biegłych sądowych z zakresu kardiologii oraz ortopedii, a zatem przez lekarzy o specjalnościach adekwatnych do stwierdzonych u niej schorzeń.

Biegły sądowy ortopeda rozpoznał u wnioskodawczynie stan po urazowej amputacji lewego podudzia, niestabilność przednią prawego stanu kolanowego, chorobę niedokrwinną serca, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z dyskopatią na poziomie (...), niedosłuch lewostronny, zawroty głowy w wywiadzie, stan po złamaniu obojczyka prawego oraz stan po obustronnej operacji cieśni kanału nadgarstka. Zdaniem biegłego wnioskodawczynie nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Biegły wskazał, że stan kończyn dolnych wnioskodawczynie nie pozwala na wykonywanie pracy w pozycji stojącej lub wymagającej chodzenia, jednak wnioskodawczynie może pracować w pozycji siedzącej.

Również biegły sądowy kardiolog, po rozpoznaniu u wnioskodawczynie choroby wieńcowej 3-naczyniowej, stanu po koronaroplastyce gałęzi marginalnej oraz prawej tętnicy wieńcowej w 2012 r., stanu po zawale serca w 2003 r., nadciśnienia tętniczego, stanu po amputacji podudzia lewego oraz zmian zwyrodnieniowych wielostawowych, uznał, że wnioskodawczynie nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Biegły podniósł, że wnioskodawczynie, cierpiąca na nadciśnienie tętnicze, powikłane chorobą wieńcową, dwukrotnie przeżyła zabieg koronaroplastyki tętnic wieńcowych i jak wykazało badanie w postaci próby dobutaminowej, wykonane w lipcu 2013 r. tętnice nadal pozostają drożne.

Biorąc pod uwagę treść powyższych opinii Sąd stwierdził, że nie ma możliwości uznania wnioskodawczynie za osobę całkowicie niezdolną do pracy. Sąd przyjął za własne wnioski zawarte w opiniach biegłych. Opinie sporządzone zostały bowiem przez lekarzy posiadających stosowną wiedzę w zakresie posiadanych specjalizacji, w oparciu o analizę dostępnej dokumentacji lekarskiej. Biegli w jasny i logiczny sposób uzasadnili swoje stanowisko, iż wnioskodawczynie nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Sąd ocenił powyższe opinie również w kontekście cytowanego powyżej art.12 ustawy o emeryturach i rentach, biorąc zatem pod uwagę, że wnioskodawczynie bezsprzecznie cierpi na liczne schorzenia, rozpoznane zarówno przez lekarzy orzeczników, jak i biegłych sądowych, to jednak w ocenie lekarzy stopień zaawansowania tych schorzeń nie daje możliwości uznania wnioskodawczynie za całkowicie niezdolną do pracy. Należy podkreślić, że Sąd, który sam nie dysponuje specjalistyczną wiedzą medyczną, nie mógł poczynić ustaleń sprzecznych z opiniami biegłych, skoro uznał, że są one prawidłowe i jeżeli odmienne ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym. Opinie biegłych potwierdziły wnioski zawarte w orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS. Żadna ze stron postępowania nie wniosła zastrzeżeń do opinii.

Reasumując, skoro z opinii biegłych wynika, że wnioskodawczynie, pomimo swoich bezsprzecznie rozpoznawanych schorzeń nie jest osobą, która całkowicie utraciła zdolność do świadczenia jakiegokolwiek pracy, Sąd nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, co skutkowało oddaleniem odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W toku postępowania sądowego wnioskodawczynie podniosła, że jej stan zdrowia uległ pogorszeniu i przedstawiła nową dokumentację medyczną. Należy mieć jednak na uwadze, że w postępowaniu sądowym toczącym się na skutek odwołania od decyzji organu rentowego, Sąd ocenia prawidłowość tejże decyzji według stanu istniejącego w chwili jej wydania. Tymczasem wskazywana dokumentacja dotyczy okresu późniejszego, Sąd nie ma więc możliwości zmiany decyzji na tej podstawie. Jeżeli jednak, zdaniem wnioskodawczynie pojawiły się okoliczności wskazujące na pogorszenie stanu zdrowia, ma ona prawo wystąpić do organu rentowego z nowym wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.